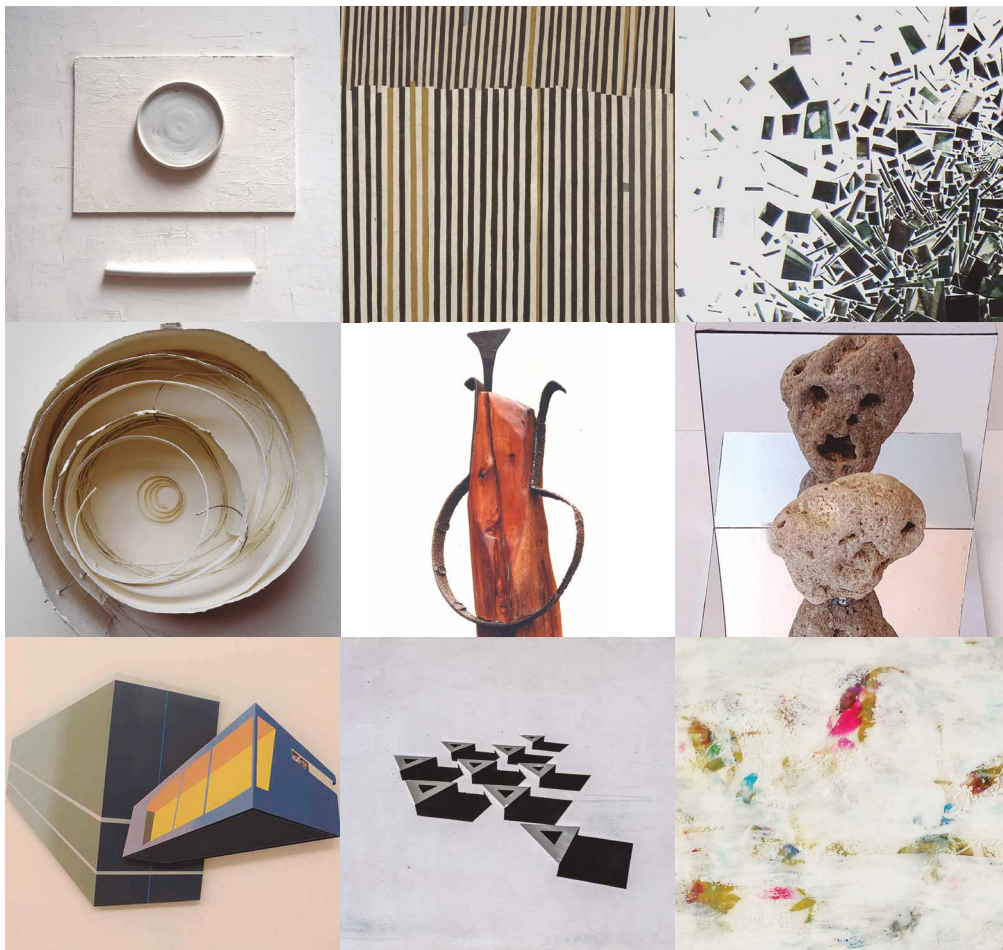

CONFLUÈNCIES

CARMEN SÁNCHEZ OROQUIETA · FRANCISCA REVERT
FERNANDO BARRUÉ DE LA BARRERA · MARTÍ ROM
FUENCISLA FRANCÉS · HANS DIETER ZINGRAFF
JOAN PATON · PASQUAL GOMES · PILAR BLAT

12 SEP
2025

23 NOV
2025

mucBe

El objetivo final del arte es mostrar los tejidos internos del alma.

Manuel Viola

Sota el títol *Confluències*, aquesta exposició hi està conformada per nou artistes provinents de Tarragona, València, Barcelona i Dènia (Alacant). Tots ells compten amb dilatades trajectòries en les modalitats amb les quals desenvolupen les seues creacions. Es mostren -com podrà observar el visitant- un ventall de tècniques i procediments que parteixen de l'estudi i desig d'experimentació permanent de cadascú d'ells i pel seu interès amb els materials dels quals es fan servir per a nodrir les seues obres. El grup va néixer al caliu d'una de les més rellevants galeries d'art de la ciutat de València: Galeria del Palau on han desenvolupat nombroses propostes artístiques sota la direcció de Trinidad Hernández.

L'art és el procés o el producte deliberat de l'organització dels elements en una forma que apel·la els sentits i les emocions, o com deia Paul Klee: no reproduceix el que és visible, sinó que fa visible allò que no sempre ho és. Així, doncs, mitjançant aquesta proposta singular, es mostra el resultat final d'un llarg procés d'elaboració creatiu a través d'instal·lacions, pintura, ceràmica i escultura.

HANS DIETER ZINGRAFF

Pintura en tres dimensions

*La música és la voluptuositat
de l'imaginació*

Eugène Delacroix

Com molt bé refereix Rodrigo L. Alonso (Estudio Gráfico) en el seu blog: “El jazz, expressió de la música creativa del segle XX, ha viscut una evolució en paral·lel a la d'altres arts i expressions visuals i plàstiques. En tots dos casos, tant pintors moderns com músics de jazz, reclamaven llibertat d'expressió, noves regles, nous estils i defensaven una resistència frontal a l'academicisme.

El jazz, des del seu naixement i desenvolupament en les primeres dècades del segle anterior, va impactar i va fascinar per la seua posada en escena, amb les seues llums i les seues ombres, per la seua identificació amb la nit, pel ritme i l'atreviment de les seues improvisacions. Era el que Cocteau va denominar, referint-se als seus músics, “els coloristes de la nit”. Ja en 1913, el futur “ambaixador” del Dadaïsmo, Francis Picabia, poc després d'arribar a Nova York, va pintar el seu *Chanson negre*, inspirat per uns músics de blues. També Fernand Léger, i després, Picasso, Matisse i Mondrian, entre altres, van signar obres amb títol i temàtica relacionada amb el jazz. Per part seua, l'Art déco, imperant en els anys vint, va

incorporar al seu repertori estètic eixa “Era del Jazz” proveïda de la sofisticació del swing i de l'exotisme afroamericà. També trobem mostres d'aquesta col·laboració entre artistes plàstics d'avantguarda i el jazz en portades de discos dels anys cinquanta i seixanta. Així, De Chirico va dissenyar la coberta de *Misteriós*, per a Thelonious Monk; Pollock aportava la imatge a un decisiu disc de Ornette Coleman, titulat *Free Jazz*.

Per part seua, Josef Albers, en un altre temps mestre de l'escola Bauhaus i estudiós del Color, va dissenyar set cobertes de discos de jazz per al segell *Command*, basades en la línia, el cercle i el quadrat, fidel a una filosofia minimalista, bastant allunyada del que es feia per aquells anys. Cas distint va ser el d'Andy Warhol, que en els últims anys 50, il·lustrava portades per a l'exquisit segell *Blue Note*, abans d'aconseguir la fama en el Pop Art, amb les seues obres serigrafiades de Coca-Cola i Marilyn Monroe.”

17-2023
Tècnica mixta, collage, fusta, CD
1,04 x 91 cm.

MARTÍ ROM

Escultura

El reciclatge com a valor de futur.

L'exposició és una selecció d'obres on l'objecte trobat, "assemblatge" i manipulat, és la part important de l'obra, doncs es dona valor a l'objecte en desús d'aquesta societat que acumula cada vegada més i més eines i objectes que no funcionen. És una manera de recuperar el passat industrial o agrícola i a través de la manipulació artística, creant objectes i formes diferents a les primigènies i elevant-les a la categoria d'Art, i d'aquesta manera aquella peça en desús torna a crear vida i és reutilitzada en el món de l'Art.

Al llarg de la meua obra moltes vegades he utilitzat l'objecte trobat. Al principi, de jove, per intuïció, per atzar, des del temps que recollia pedres i objectes que em trobava abandonades pels barrancs i platges de Mont-roig i em cridaven l'atenció, era una força magnètica, més forta que la meua voluntat. Això ha anat perdurant a través dels anys fins a convertir-se en un costum habitual.

Les obres, una vegada acabades, tenen una lectura actual política i social, però no per això deixen de ser obres en un to irònic i algunes no exemptes d'alegria doncs cada peça reflecteix l'època i l'estat d'ànim del moment en el que es van fer, tant a través del meu món personal, com dels esdeveniments mundials. Normalment són reflexions sobre el meu País, el món de l'Art, els viatges i els encontres amb altres cultures, com així també el món de l'arqueologia, que és com un llibre obert on les pàgines són les pedres del passat. També, el fer aquesta mena d'obra, és un replantejament del món vers al futur, és donar valor a la recuperació, el reciclatge; és una altra manera de veure i lliurar el futur als nostres predecessors.

Crec que reinterpreto una petita mirada-reflexió a la història, fins arribar a la histèria que porta ser un productor d'Art.

L'esperit de la terra
Fusta i ferro
1,80x45x35 cm.

FRANCISCA REVERT

Abstracció volumètrica

*"En el laberinto, sigue al
acecho el Minotauro."*

L'obra pictòrica d'aquesta artista mostra un marcat univers oníric, ensomnis perforats i travesats per delicats fils d'on semblen engrunsar-se. Abstraccions volumètriques per les quals un delicat cordó travessa i zigzagueja en el seu afany per enaltir-les.

El principio

Tècnica mixta

Fusta, paper, acrílic, acer i caixa de metacrilat
40x40x15 cm.

CARMEN SÁNCHEZ
OROQUIETA
Ceràmica

Terra foc aïre, elements de vida
Plaer dels sentits
Somnis de transcendència

Sustento
Técnica mixta y cerámica
70x60 cm.

JOAN PATON

Instal·lació interdisciplinar

"La revolució serà feminista
o no serà."

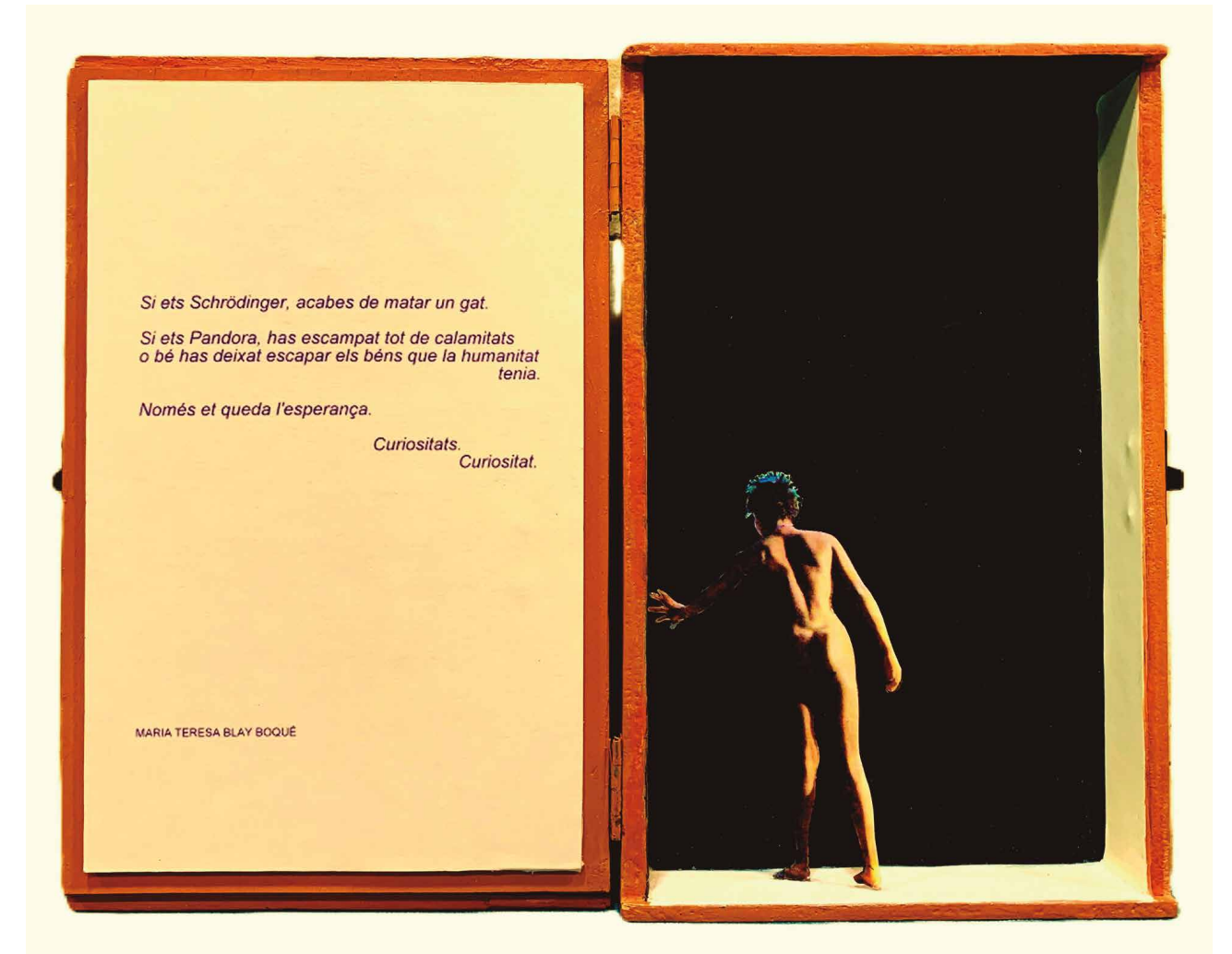
Aquesta frase va aparèixer escrita en una pancarta desplegada en la Puerta del Sol en els primers dies del moviment ciutadà conegut com a 15M, moviment format arran de la manifestació del 15 de maig de 2011. La professora i doctora en Sociologia Begoña Marugán Pintos finalitza el seu extens article anomenat "10 anys del 15M i un món per construir", publicat el 12/05/2021 al diari *Público*, afirmant que a la majoria de la població no se li escapa que la revolució serà feminista o no serà.

Tenint present tot això, he treballat en unes obres en les quals el gènere femení és el protagonista i que amb els títols "Maduixes, Cireres i Po+" i "Maduixes, Cireres i Pebrots," han estat exposades a Tarragona i Vinyols i els Arcs.

Ara, al -MUCBE- expose part d'aquestes obres, en concret una instal·lació de caixetes de fusta de diferents mides en les quals hi ha fotografies i textos de 30 dones a les quals vaig demanar la seva col·laboració per la qual havien d'escriure unes paraules sobre el tema que volguessin però

des d'una visió femenina. El resultat d'aquesta col·laboració són uns textos i frases molt interessants; unes parlen de la por com: *Sentit de nit, tornant a casa. Quan un home camina a uns metres darrere meu* o "El silencio, el arma del miedo". Davant d'això apareix la frase *Sempre alerta, adormida o desperta*. Altres escrits donen ànims com: "Si te acecha el peso de las sombras no tengas miedo, córtale los huevos al lobo". En altres apareix el feminisme realista: *Una lluita constant en el llarg camí de la vida. Les dones sempre endavant, podem amb tot... (menys amb la monarquia)*. I també alguna que reivindica el feminisme amb humor com: *Soc filla de mare i mare de filla, les tres solteres, la iaia també*.

Aquesta instal·lació dialoga amb una altra que també s'exposa integrada per un conjunt de peces amb caps de pedra i també amb escrits, en aquest cas frases d'homes reconeguts que tenen una opinió de les dones no gaire bona, com la d'un escriptor premi Nobel que va dir: "Las mujeres están para ser gustadas. Después, unas se dejan, otras no... Eso ya va por provincias".

Maduixes
Tècnica mixta (Fusta, pintura, cartolina, alumini, fotografia i text)
Mides sense text: 21,05x27,04x3,05 cm.

FUENCISLA FRANCÉS

Collages

Pretenc eixa frèvola frontera que ens fa veure les complexitats, eixe horitzó dels efectes a vegades tan viscuts, un lloc trobat, la intempèrie de l'obert amb el fragment on el límit desapareix, amb el mateix criteri la pintura en moltes casos fragmentària, amb graus de blau, verd, carmín de gransa... Els grisos que genere, eixes veladures, els arrossegaments sobre el fons. Amb eixes peces de collage veiem que el gran conviu amb el més xicotet, un conjunt de relacions en eixa intervenció espacial, en les meues instal·lacions que realitze des de l'any 1983 es revela el moviment, un ordre aleatori i amb l'atzar controlat. Camp gràfic amb les seues múltiples ramificacions, és una escriptura.

Selva Negra SN 3
Peça de collage d'oli de paper, sobre fusta
90x82 cm.

FERNANDO BARRUÉ DE LA BARRERA

Abstracció geomètrica

Si el cubisme va iniciar el camí de la simplificació de la forma a través de la geometria, l'Abstracció Geomètrica aconsegueix traspassar els llindars del real per a aconseguir la forma més pura.

Una arquitectura imaginària obtinguda amb un grapat de barres de guix -il·luminades per un focus-, m'ha permès crear una sèrie de composicions en la qual els plans de llum i ombra creen volums, només amb tints planes: el blanc, el negre i un color de fons. Després de fotografiar aquest "mini-paisatge" edificat sobre la meua taula i modificar digitalment la imatge, la transparència (i el desplaçament) de capes descompon els colors (de 3 a 8). La puresa d'aquests em recorda els llapis de color de l'estoig de la meua infància.

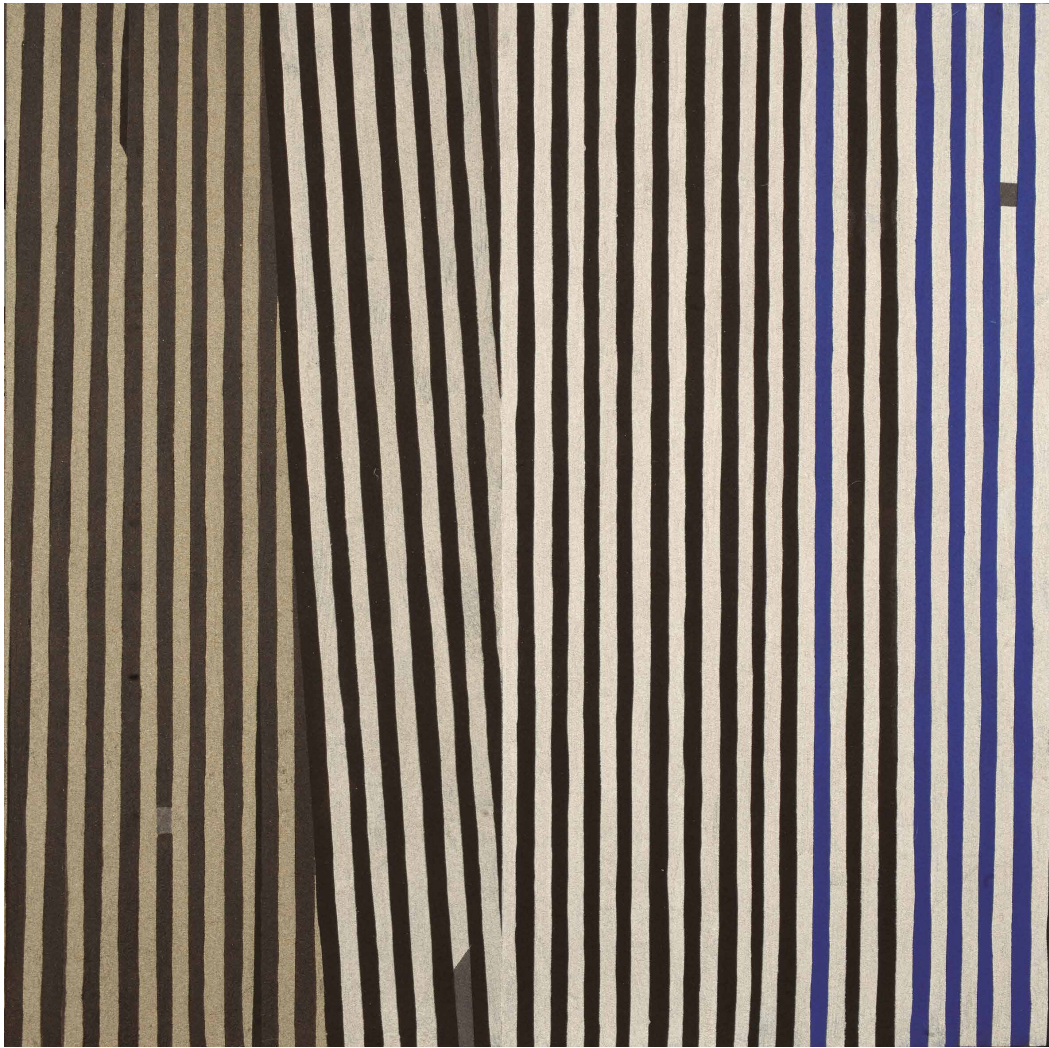

16/2024
Técnica mixta y collage sobre tela
Mides: 81x100cm.

PASQUAL GÓMEZ
Pintura

“És com si la pintura, absolutament immòbil, silenciosa, es convertira en un corredor que connecta el moment que ella representa amb el moment en el qual ú l’està mirant. I alguna cosa viatja per eixe corredor a una velocitat més gran que la de la llum, qüestionant la nostra manera de mesurar el mateix temps.”

John Berger

Marina Alta 1
2025
Sorra i pintura acrílica sobre fusta
100 x 100 cm.

PILAR BLAT
Pintura

Mimesis fa referència a una planta, Boquila trifoliolata, que té la capacitat d'imitar la forma, color i textura de les fulles d'altres plantes que són a prop, fins i tot, es pot mimetitzar amb plantes artificials i amb imatges fotogràfiques!

Mimesis
Tècnica mixta sobre metacrilat
2025
70x70 cm.

© Imatges, els artistes
© Disseny de la portada i maquetació: Síntesis y Acción
© Dels textos: els artistes / F. González
Coordinació: Francesc González

Ajuntament
de Benicarló

mucBe

museu
de la ciutat
Benicarló

Horari

Dimarts a divendres de 9 a 14h i de 17 a 20h

Dissabte de 10 a 13h i de 17 a 20h

Diumenge de 10.30 a 13.30h

Dilluns tancat

MUCBE - Museu de la ciutat de Benicarló

Carrer de la Pau, 2 | 12580 Benicarló

Tel. 964 460 448

mucbe@benicarlo.org

www.benicarlo.org/mucbe